

ונכשיו ברצינות - (ICO) Initial Coin Offering

כל השאלות שיוזמים חייבים לשאול את עצמם לפני ביצוע ICO (אם הם רוצים לבנות מיזם רציני ואחראי, ארוך טווח ובעל מוניטין חיובי) | עו"ד שלמה לנדרס, ראש (במשותף) תחום טכנולוגיה, משרד גורניצקי ושות'

- כמה טוקנים ישארו בידי היזמים וכמה יוקצו לציבור הרחב?
- כמה זמן תהא ההנפקה פתוחה? האם תהיה הצעה פרטית לרכישת טוקנים לפני ההנפקה לציבור?
- כיצד יופצו הטוקנים? האם בבת אחת או בהתאם לאבני דרך של התפתחות המיזם?
- מהו השימוש שיעשה בכספים שיגויסו ממכירת הטוקנים? אם המיזם לא יתקדם כצפוי, האם יוחזרו למשקיעים כספים שלא נעשה בהם שימוש?
- היכן יוחזקו כספי ההנפקה? בישראל, בשל דיני איסור הלבנת הון, חברה לא תוכל לפתוח חשבון בנק שבו יופקדו כספים שמקורם במכירת טוקנים. ככל שהשוק מתבגר, המשקיעים בטוקנים מצפים לקבל תשובות טובות לשאלות אלה. זאת, כדי להפריד בין מיזם חלומי עבורם, לבין חלום שיהיה על חשבונם.

רק כדי לאפשר את הגיוס? ככלל, מיזם שאת הטוקן שלו ניתן להחליף בקלות בביטקוין, את'ר או אף בכסף רגיל (פיאט) אינו מתאים בהכרח ל-ICO.

- מהי הכלכלה שעומדת בבסיס הטוקן? האם שווי הטוקן יהיה קשור לתזרים המזומנים הצפוי מהמיזם? או שהשווי יקבע על בסיס ביקוש והיצע, כשהביקוש ייגזר מכך שרק באמצעות הטוקן ניתן יהיה להשתמש במערכת של המיזם?
- האם מחזיק טוקן יהא זכאי לרכוש מניות במיזם או לקבל זכויות כלשהן לגביו?
- כיצד יתבצע המסחר בטוקן?
- כמה טוקנים עתיד המיזם להנפיק בסך הכל ולפי מה נקבע מספר זה? האם ניתן יהיה לרכוש טוקנים במטבעות דיגיטליים אחרים?

עו"ד שלמה לנדרס | צילום: יונתן בלום

ולאחר ההנפקה, לא קמה חובת דיווח לציבור, שבצידה אחריות אזרחית ופלילית למי-דע שמפורסם. הבהלה לזהב אכן מסנוורת. יזמים מתמקדים במחשבה על רעיון ומיידי אצים לגלגל מספרים. הלך הרוח הוא: "נכין white paper קצר שמציג את הפתרון, נקים אתר, והיתר יסתדר כמעט מאליה". אולם, יזמים שמבקשים לבנות מיזם רציני ואחראי, ארוך טווח ובעל מוניטין חיובי, צריכים לבחון שורה של עניינים חשובים לפני השקת הטוקן החדש. להלן העיקריים שביניהם:

- האם טכנולוגיית בלוקצ'יין נדרשת או רצויה למיזם? ואם כן, מהו תפקיד הטוקן במיזם? האם הוא חלק אינטגרלי מהמערכת, שכל-עדיו לא תפעל, או שהשימוש בו מאולץ ונועד

ל הנפקות האסימונים הדיגיטליים (Tokens) ממשיך בשצף קצף. לפי נתוני Coindesk, ברבעון הראשון של 2018 גויסו כבר יותר מ-6.3 מיליארד דולר בכ-200 ICOs, והיד עוד נטויה. לשם השוואה, לאורך שנת 2017, גויסו "רק" כ-5.6 מיליארד דולר בהנפקות כאלה. מובן, אם כן, שמחשבה על ICO מציתה את דמיונם של יזמים. לכאורה, נמצאה הדרך לגיוס מהיר של כסף רב שבצידה יתרונות רבים נוספים, בהשוואה לגיוס מסורתי מקרן הון סיכון או בהנפקת מניות לציבור. כך, למשל, אין בהנפקת הטוקן כדי לל את אחזקותיהם של היזמים. המשקיעים אינם מתערבים בניהול החברה, או בפיקוח על המנהלים ותנאי שכרם. אין צורך להכין תשקיף מקום בו החברה סבורה כי הטוקן שלה אינו נייר ערך (זהו נושא לרשימה נפ-

מדוע הסקטור הפיננסי מאחר ל-GDPR?

המורכבות של הסביבה הפיננסית, היעדר כלים מתאימים והשאננות של חלק מהארגונים הביאה את מרבית המגזר הפיננסי לעמדת מוכנות חלקית ביותר ל-GDPR | נמרוד וקס, ביג איידי - Chief Product Officer, Co-Founder

נמרוד וקס | צילום: יח"צ

מגבלות שונות ולעתים סותרות לגבי שימור מידע. המורכבות של הסביבה הפיננסית, היעדר כלים מתאימים והשאננות של חלק מהארגונים הביאה את מרבית המגזר הפיננסי לעמדת מורכבות חלקית ביותר ל-GDPR. רבים מהארגונים מהגדולים ביותר בעולם נאלצו להתמודד עם הדרישות החדשות של ה-GDPR בעזרת תהליכים ידניים, כמו Excel ו-Power Point. עתה שהמועד למוכנות מאחוריהם, רבים מהארגונים מבינים שכדי להתמיד ולקיים את החוק באופן אפקטיבי וכלכלי, עליהם להכניס אוטומציה לתהליכים הללו. האתגר שעומד בפני ארגונים יהיה כעת למצוא את הדרך להכניס יותר אוטומציה בתהליכים הידניים כדי שיהיו מבוססים על המידע שהם שומרים ועל תובנות עמוקות יותר.

בביג איידי (bigid.com) זיהינו את הצורך בכלים ייעודיים להגנה על מידע פרטי ופרטיות משלב מוקדם מאוד. בליבה של הטכנולוגיה נעו צה היכולת לא רק למצוא ולמפות את המידע הפרטי בכל סוגי המאגרים, אלא גם לדעת של מי

(Processing Activities) - ארגונים נדרשים לדווח בכל רגע נתון כיצד הם משתמשים במידע פרטי בתהליכים העסקיים שלהם, כיצד הם מקבלים הסכמה לאסוף את המידע ומה מטרת השימוש במידע. הדרישות הללו הינן חדשות עבור הסקטור הפיננסי. הכלים הטכנולוגיים הקיימים בשוק ערוכים לטפל בכעיות האבטחה, אך לא בדרישות הפרטיות. הכלים הקיימים להגנה על מידע יודעי-עים להצביע היכן נשמר מידע פרטי (ברמת דיוק כזו או אחרת) אולם אינם מסוגלים לומר של מי המידע, או מה השימוש בו.

לאורך קרוב למאה שנות קיומו של הסקטור הפיננסי המודרני, נאספו ונאגרו כמויות מידע עצומות מלקוחות, פעילויות, ושותפים עסקיים שונים, אולם לא נמחק כמעט דבר. המידע נאגר במסדי נתונים, שרתי קבצים ומערכות Big Data, ללא הרבה בקורות. כיצד יוכלו כעת לדווח על חריגות השימוש במידע אם אין מעקב או בקרה על השימוש שנעשה בו?

הסביבה הרגולטורית של הארגונים הפיננסים הופכת את התהליך של מחיקת מידע לתהליך מורכב מאין כמוהו, שכן תקנות רבות מכתבות

25- במאי השנה נכנסו לתוקפן התקנות הכלליות להגנה על מידע של האיחוד האירופאי (EU GDPR). מי שבקיא בהגנה על מידע ומי שעוקב אחר ההוראות והחקיקה בתחום הפרטיות, התכונן לרגע הזה במשך חמש השנים האחרונות ובוודאי שלא היה מופתע. אולם ה-GDPR שונה מרגולציות קודמות בהרבה מובנים. מה שמאפיין את התקנות החדשות, בין השאר, הוא ההתמקדות לא רק בהגנה על מידע, אלא ספציפית בהגנה על פרטיות. הגנה על פרטיות אינה זהה להגנה על מידע וגוזרת דרישות חדשות שבניהן:

- **הזכות למידע האישי (Data Subject Rights)** - נשוא המידע (לדוגמה הלקוח) הוא הבעלים החוקי של המידע הנשמר עליו ובכל רגע נתון הוא רשאי לבקש לעיין בו, לתקן אותו, או למחוק אותו.
- **חובת הדיווח על פריצת מידע (Breach Response)** - במקרה של פריצה למאגר מידע יש לדווח תוך 72 שעות לראשויות ותוך זמן קצר לאנשים שנפגעו.
- **חובת תיעוד פעילויות עיבוד מידע (Record of)**